

A Olot, MOT

Aquest mes d'abril, dels dies 7 al 12, s'ha celebrat a Olot (a Girona sis dies abans) el festival literari anomenat MOT, dedicat a la literatura fantàstica, de referència nacional i organitzat conjuntament pels ajuntaments de les dites dues ciutats. Ho han llegit en aquest diari: l'objectiu del festival és donar a conèixer els subgèneres, mirades i perspectives, tant clàssiques com actuals, d'aquesta llei de literatura.

M'he alegrat molt que el festival no s'hagi oblidat del meu amic Sebastià Roig, de Figueres, periodista i escriptor, autor d'obres integralment fantàstiques com per exemple la primera que va publicar, El cogombre sideral. Ell va ser qui presentà a Girona, el dimecres dia 2, el professor Víctor Manuel Gil i van tractar sobre el tema Aparicions del fantàstic en la literatura catalana.

Però l'atenció concreta i material me l'ha cridat, en un bar restaurant d'Olot, el menú que presentaven en ocasió del MOT. Consistia en tres plats i postres, l'enunciat dels quals era: "Herbes Eternes – Conjur de la Terra – Marmita de Gegant – Màgia Dolça." Darrere el menú (exposat sobre les taules) hi havia un deliciós text de Joaquim Ruyra, extret de la narració La Xucladora. Va ser una pura delícia, aquella estona passada allà darrere els vidres de l'establiment, amb vistes sobre les parades i la gent de l'animat mercat dels dilluns a la capital garrotxina. Una pura delícia, tot i que (és clar) les Herbes Eternes, del primer plat, eren una amanida verda; el Conjur de la Terra, unes patates de pobre; la Marmita de Gegant, una vedella amb pèsols i la Màgia Dolça, un pastís de xocolata amb fruits secs. I tot plegat per deu euros. Literatura? D'això es tractava precisament. Ja se sap que la literatura, quan és bona, produeix transmutacions; pot convertir les persones sensibles en desesperades, el futur en present, pot corregir els purs productes de supervivència i convertir-los en prèvies excelsituds. Ho vaig experimentar durant els anys laborals, la literatura arriba a canviar percepcions i gustos: no és ben bé el mateix escriure o llegir "Carn d'albergínia amb all i julivert", que escriure o llegir "Caviar d'albergínia a les fines herbes". I així, amb el peix, la carn i tot el que vulguin. Perquè, ben mirat, menjar també és una funció espiritual: la carn, el pa i el vi deuen ser les primeres matèries de què l'esperit és fet.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/732719-a-olot-mot.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss